

URAVNOTEŽENA VELIKA ENERGIJSKA POLJA V DOBRO LJUDI

Na grških otokih Kosu, Samosu, Rodosu, Chiosu, Itaki in na Cipru smo odkrili velika energijska polja. Imajo prostorsko obliko osmice in značilno strukturo, enako kot risbe na steni minojske palače v Knososu, njihove lastnosti pa smo ugotavljali radiestezijsko.

Ugotovitve kažejo, da so Minojci eksperimentirali s temi polji zato, da bi uravnavali vreme in nadzirali potrese. Ugotovili smo, kako so bila velika energijska polja izdelana, zato smo po zgledu iz antične Grčije tudi sami izdelali napravo s takim poljem. V njenem dosegu se je izboljšala zdravstvena statistika prebivalcev, nižja entropija v oblakih pa preprečuje nastanek skrajnih vremenskih pojavov.

Energijsko polje na otoku Kosu

Včasih nas lahko povsem navadni dogodki pripeljejo do zanimivih spoznanj, le opaziti jih je treba. Tistega vročega poletja leta 2004 sva bila z ženo na dopustu na grškem otoku Kosu in šla na plažo. Sam pa ne morem biti brez dela in začel sem brati knjigo. Nenadoma sem opazil, da sem si pozabil nataktniti očala za branje, še bolj pa sem se začudil, ko sem ugotovil, da odlično vidim tudi brez njih.

Okulist bi mogoče ta pojav razložil kako drugače, jaz pa sem najprej pomislil, da je na tisti lokaciji morda posebno energijsko stanje. Kamor grem, vzamem s sabo nihalo, saj mi pomaga videti tudi očem nevidno. Ugotovil sem, da je plaža v območju Zemljinega uravnoveženega polja, in kot se je izkazalo pozneje, je bilo takšno polje vsehovsod: v hotelu, v glavnem mestu in naslednji dan, ko smo šli na izlet po otoku, nisem mogel verjeti, tudi povsod po otoku.

Ustavljaj sem se ob transformatorskih postajah in meril, ali je tam morda škodljivo sevanje. Nikjer na otoku ga nisem našel. Ogledali smo si tudi stare hiše, kjer ni bilo nobenih negativnih čustvenih zapisov. Potem sem slišal še, da je zdravstvena statistika prebivalcev otoka Kosa zelo ugodna v primerjavi s povprečjem v Grčiji. Postalo mi je jasno, da je to nekaj novega, česar dotlej še nisem srečal.

Velikosti energijskega polja na otoku Kosu nisem mogel izmeriti, ker sega čez ves otok, vendar predvidevam, da ima premer okrog 70 kilometrov, njegovo središče pa je v asklepionu, približno pet kilometrov jugovzhodno od glavnega mesta. Asklepion je bil tempelj, posvečen grškemu bogu zdravilstva Asklepiju (Eskulapu), nekakšen antični »univerzitetni klinični center«, saj je imel bolnišnico, šolo za zdravnike in svetišče.

Leta 460 pr. n. š. se je na Kosu rodil Hipokrat. Bil je utemeljitelj sodobne medicine. Poučeval je povsod po svoji deželi, med drugim tudi na Kosu. Asklepion je bil zgrajen kmalu po njegovi smrti.

Energijsko polje na otoku Samosu

Starogrška kultura in zgodovina sta me prevzeli, zato se pogosto vračam v Grčijo, vedno drugam, vendar na drugih otokih nisem več našel takega energijskega polja kakor na Kosu, dokler z ženo nisva prišla na Samos. Bilo je poleti leta 2008.

Tokrat sem uravnoveženo energijsko polje izmeril že v hotelu. Na izletu po otoku sem nenehno preverjal obstoj polja, vendar sem nekje na sredini otoka opazil, da polja ni več. Na zemljevidu sem natančno označil točko izhoda iz polja, ko sva se vračala skozi polje, na vzhodni del otoka, sem opazil, da polje ne sega do tja. Na zemljevidu se je tako nabralo nekaj točk, do katerih je segalo polje. Bile so razvrščene v loku. Središče namišljenega kroga pa je bilo nekje na jugu, v bližini naselja Ireo. Na turističnem zemljevidu otoka je bil tam narisana simbol za arheološko najdišče.

Naslednji dan sva se odpeljala z najetim avtomobilčkom, ni težko uganiti kam, v Herajon, svetišče boginje Here, ki je natančno sredi velikega energijskega polja s premerom 20 kilometrov in prekriva približno tretjino otoka. Svetišče je bilo zgrajeno že v 8. stoletju pr. n. š., vendar so na tem kraju častili kult boginje plodnosti že v neolitskih časih.

Samo pet kilometrov vzhodno od svetišča leži antično pristanišče Pitagorej. Okrog leta 570 pr. n. š. se je v tem kraju rodil in nekaj časa poučeval starogrški filozof in matematik Pitagora.

Energijsko polje na otoku Rodosu

Septembra 2009 sva bila na Rodosu. Na svoje veliko veselje sem spet našel veliko energijsko polje. Bilo je vsepovsod po otoku, le na severu se je polje prekinilo, vendar se je na območju mesta Rodos, ki leži na skrajnem severu, znova pojavilo. To sem si razlagal s tem, da je okrog arheoloških znamenitosti, ki jih je tukaj veliko, več manjših polj.

Tokrat sem želel načrtno preveriti velikost polja, zato sva najela avtomobil in se odpeljala proti jugu. Ni bilo zaman. Na skrajnem jugu niže od vasice Agios Georgios sva prišla iz polja. Po analogiji iz Kosa in Samosa sem iskal arheološko najdišče nekje na sredini polja in ga tudi našel. Na najvišji gori otoka, Attaviros, (1215m) je bilo označeno arheološko najdišče, Zevsov tempelj. Tisti dan je bilo že pozno, zato sva šla na vrh naslednji dan.

Vredno se je bilo vrniti, kajti prav na vrhu gore so bile ruševine minojske palače; da so bile minojske je bilo očitno, saj so bile prav take, kot sem jih videl na Kreti. Palača ima ohranjene zidove iz nekaj ton težkih kamnov, še vedno natančno zloženih, in vratne podboje iz masivnih klesanih kamnov. To, da je na gori minojska palača, so mi pozneje potrdili tudi v muzeju – torej ni bil Zevsov tempelj.

Minojska palača na Attavirosu je središče velike energijske točke s premerom okrog 90 kilometrov. Le kaj so počeli Minojci tam gori in zakaj so postavili masivno zgradbo prav na najvišjo goro otoka? Čemu takšen trud, še z avtomobilom je bilo težko priti tja, tri tisoč let pozneje.

Energijsko polje na otoku Chiosu

Avgusta 2010 sva bila na Chiosu, ki ima zelo staro tradicijo pridelovanja mastike. Mastika je smola, ki priteče izpod lubja istoimenskega drevesa. Uporabna je v medicini, kozmetiki in za pijače. Na Chiosu pridelujejo mastiko že od prazgodovine samo na južnem delu otoka. Najstarejše omembe mastike so iz Herodotovih časov (5. stol. pr. n. š.). Trdijo, da je mastika s Chiosa najboljša, ima pa posebno lastnost, ki je druga drevesa v Sredozemlju nimajo. Smola, ki priteče izpod lubja, se strdi, in ko pade na tla jo lahko poberejo kot kamenčke. To zelo olajša pridelavo v primerjavi z drugimi drevesi drugje, kjer se smola ne strdi in ne teče po lubju.

Na otok so prihajali številni zavojevalci. Leta 1822 so prišli Turki in pobili veliko ljudi, vendar noben osvajalec ni posegal po južnem delu otoka. Tamkajšnjim prebivalcem je bilo vedno prizaneseno prav zaradi mastike.

Otok je lep, ljudje prijazni, in mislil sem že, da bo tokratni dopust namenjen samo ogledom turističnih zanimivosti. Ko smo šli na izlet po otoku, nisem našel energijskega polja, dokler nismo prišli na južni del otoka.

Takoj ko smo se pripeljali v deželo mastike, smo prišli v veliko energijsko polje. Na zemljevidu sem označil točke in ugotovil, da ima polje premer okoli 40 kilometrov. Njegovo središče pa je na jugu otoka, tam, kjer so ostanki Apolonovega templja, kakšnih pet kilometrov južno od vasi Olympi. Ta tempelj je bil zgrajen sočasno kot svetišče na Delosu, v osmem stoletju pr. n. š. V istem stoletju se je rodil tudi antični pesnik Homer, ki je živel in učil na Chiosu. Natančni kraj njegovega rojstva ni znan, vendar ena od različic omenja tudi otok Chios.

Postalo mi je jasno, zakaj se smola mastike strjuje v kamenčke prav tukaj, drugje pa ne. V minojski palači Phaistos na Kreti, obiskal sem jo leta 2003, sem opazil peč za taljenje bron, ki je bila postavljena natančno na geomantični točki s premerom približno petih metrov. S sodelavci smo potrebovali dve leti, računalniško vodene peči za taljenje kovin in mikroskope za preiskavo mikrostrukture, da smo ugotovili, zakaj je bila peč prav tam, Minojci pa so že vedeli, zakaj mora biti prav tam.

Lastnosti ugodnega biopolja se namreč zapišejo v strukturo kovine, ko se ta strjuje. Kovina ima potem trajno enako energijo. Pod mikroskopom se opazi struktura kristala, ki se razlikuje od strukture iste kovine, vendar ulite v običajnem biopolju. Ugotovili smo, da velja to za vse materiale, ki se strjujejo, torej tudi za mastiko. Mastika v velikem energijskem polju ustvarja drugačne kristale kakor tista, ki ne raste v takem polju, zato se strjuje v kamenčke. Poleg tega se vanjo trajno zapišejo lastnosti polja, zato je bila mastika s Chiosa zmeraj najboljša.

Najnovejše arheološke najdbe iz protoheladske dobe (2600–2000 pr. n. š.), ki so bile odkrite na jugu otoka, rabijo kot dokaz zgodovinskim mitom, ki trdijo, da je bil prvi kolonizator na otoku Oinopionas s Krete, Minosov vnuk.

Energijsko polje na Cipru

Aprila 2011 sva bila z ženo na Cipru. Otok je čudovit in tako velik, da ima svoje lokalne podnebne razmere. V gorovju Troodos pogosto dežuje, zato se otok oskrbuje s pitno vodo sam. Najvišji vrh Olympus je visok 1952 metrov. Ko smo bili tam, je snežilo, imajo celo manjše smučišče s sedežnico.

Poleti je na Cipru zelo vroče, na Olympusu pa je prav nasprotno. Živeti v gorah je razkošje, zato si bogati otočani gradijo vile v gorovju Troodos in se tako umaknejo pred vročino. Zelo skrbno ravnaajo z vodo. Vso vodo, ki priteče s Troodosa, ujamejo v velika jezera pitne vode, ki so narejena tako, da jo obdržijo. K tem jezerom seveda ne peljejo turistov. Od tod pa je voda speljana po vsem otoku.

Cerkev je na Cipru samostojna in tesno povezana s politikom, saj je bil pokojni nadškof Makarios tudi prvi predsednik države. Na Troodosu, v bližini samostana Kykkos, so mu postavili veličastno grobnico. Samostan, ustanovljen je bil leta 1100, je največji in najlepši v državi, v njem je cerkveni sedež, in spet nisem mogel verjeti: natančno tukaj je središče velikega energijskega polja s premerom okrog 33 kilometrov.

Turistom pripovedujejo, da je bil samostan zgrajen samo zato, da bi v njem shranili ikono, ki jo je narisal sveti Luka. Ikona je še vedno tam, vendar je ne sme videti nihče, zato mora biti pokrita. Če se zgodi, da poleti več mesecev ne dežuje in zmanjka vode v akumulacijskih jezerih, menihi ikono odkrijejo in mašujejo za dež. Trdijo, da maša pomaga, saj začne potem deževati.

Energijsko polje na Itaki

Septembra 2011 sva si ogledala Kefalonijo in Itako. Kefalonija je največji otok v Jonskem morju, zelo blizu, na severovzhodu pa leži Itaka, ki je iz Homerjevega epa znana kot Odisejeva domovina. Tudi tukaj sem iskal veliko energijsko polje in ga našel na severu Kefalonije. Po točkah, ki sem jih označil na zemljevidu, se je izrisala krožnica s središčem na sosednjem otoku, nekje na severu Itake.

Čez nekaj dni sva se vkrcala na ladjico in se odpeljala tja. Na skrajnem jugu otoka še ni bilo polja, sicer pa je skoraj vsa Itaka v velikem energijskem polju, začutili so ga tudi drugi turisti. Pripovedovali so, da je tukaj nekakšen sproščajoč mir. Tudi sam sem ga začutil.

Polje ima premer 32 kilometrov, njegovo središče pa je nad naseljem Stavros, na hribu Pilikata, kjer je arheološko najdišče. Domnevajo, da so to ostanki Odisejeve palače.

Leta 1953 je bil na Kefaloniji silovit potres, ki je rušil naselja. Takrat se je veliko prebivalcev odselilo z otoka. Zanimivo pa je, da vasice Fiskardo na severu Kefalonije potres ni prizadel. Vasica je oddaljena le 6,5 kilometra od središča velikega energijskega polja.

KAKO UGOTAVLJAMO OBSTOJ URAVNOTEŽENEGA ENERGIJSKEGA POLJA

Velika energijska polja na grških otokih so območja z zmanjšano entropijo v biopolju. Taka naravna območja že poznamo kot Zemljina uravnatežena polja ali geomantične točke. Imajo krožno obliko in premer navadno od nekaj metrov do nekaj deset metrov. Naravna uravnatežena polja so dokaj pogosta povsod po našem planetu.

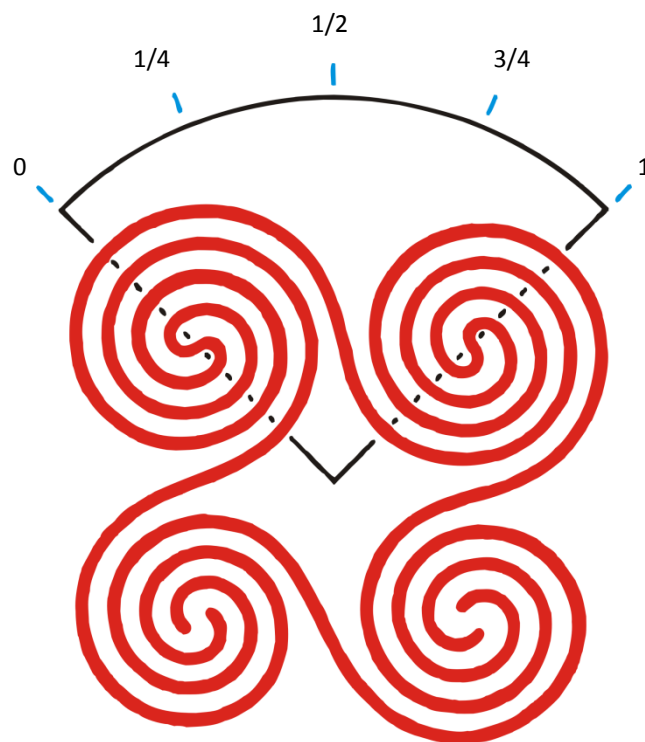
Geomantične točke najlaže odkrijemo z radiestezijsko metodo, tako da merimo lastnosti biopolja na nekem območju. Biopolje ima več lastnosti, vendar, če merimo čistost polja, lahko najpreprosteje določimo, kje je polje uravnateženo. Neposredno z merjenjem lastnosti biopolja se ne da ugotoviti, katero polje je naravno in katero umetno narejeno, saj biopolje nima umetnih lastnosti, po katerih bi lahko sklepali, da ga je nekdo naredil. Vse njegove lastnosti so naravne.

Odkrili smo, da je biopolje prenosnik informacij, čeprav je tudi samo narejeno iz informacij. Če imamo zelo čisto biopolje, umetno ali naravno, se v njem pojavi informacija. Informacijo lahko merimo z radiestezijsko metodo, lahko ji izmerimo čistost, jakost in gostoto.

Na območjih, kjer je škodljivo sevanje, je čistost informacije nič. Če merimo nevtralno zemljišče, je čistost informacije še vedno nič. Šele na geomantičnih točkah, kjer lahko izmerimo že večjo čistost biopolja, je čistost informacije večja od nič. Izdelali smo rozeto, s katero lahko zelo preprosto merimo čistost informacije. Prikazana je na sliki 1 in zasnovana tako, da ima popolnoma čista informacija vrednost ena. Zelo dobre naravne geomantične točke imajo čistost informacije približno ena polovica.

Naše potrebe po energiji se v različnih življenjskih razmerah spreminjajo. Tako potrebujemo manjšo jakost energije, ko spimo, in višjo, ko smo telesno dejavni. Prav tako potrebujemo večjo čistost biopolja pri umskem delu in manjšo, ko počivamo. Večjo čistost, jakost in gostoto informacije potrebujemo, ko so naše celice ogrožene, na primer z ionizirajočim sevanjem, manjšo pa, ko nismo ogroženi.

Če bi živeli v biopolju, ki je sicer dobro, vendar ima neustrezne lastnosti, bi bilo spet vse narobe. V biopolju z visoko jakostjo ne bi mogli spati, v biopolju s preveliko čistostjo ne bi mogli zbrano voziti, ker bi bili raztreseni, v biopolju s preveliko čistostjo, jakostjo in gostoto informacije bi se nam po nepotrebnem izločal adrenalin.

Slika 1. Rozeta za merjenje čistosti informacije

Zdrava aura vse to uravnava sama, tako, kot je najprimerneje za vsak življenjski položaj posebej. Če naš energijski sistem ni zdrav, se uravnava po energijah iz okolice. V naravi pa lahko najdemo geomantične točke, ki omenjenih lastnosti ne uravnava, pa tudi take, ki jih. Če bi želeli izdelati umetno energijsko polje, bi morali narediti takšno, ki uravnava čistost in jakost biopolja ter čistost, jakost in gostoto informacije v njem. Šele v takem polju bi se človek počutil dobro.

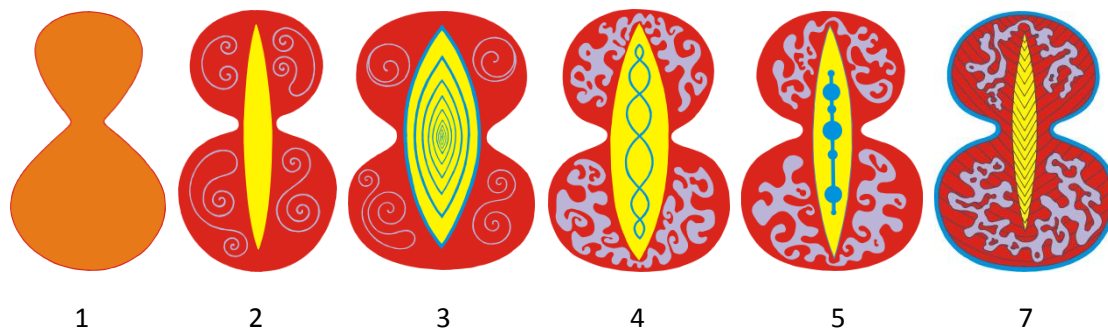
Velika energijska polja na grških otokih za več sto- ali tisočkrat presegajo velikost naravnih polj. Vsa samodejno uravnava jakost in čistost biopolja ter lastnosti informacije v njem. Če pa v teh poljih merimo čistost informacije, povsod izmerimo vrednost ena.

Kodno jedro

Energijske lastnosti biopolja smo spoznali s študijem generatorjev biopolja. Generatorji biopolja so duhovnotehnične naprave, ki imajo narejeno biopolje. Z njimi izboljšamo kakovost biopolja v okolici in s tem počutje ljudi.

Najprej smo znali narediti preproste generatorje biopolja, ki so nevtralizirali škodljivo sevanje iz tal. Te naprave so že izboljševale počutje ljudi, ki so imeli ležišča na območjih s škodljivim sevanjem. Njihovo energijsko polje pa je imelo obliko krogle.

Naprave smo izpopolnjevali tako, da so imele vedno čistejše biopolje, vendar polje ne sme biti zmeraj zelo čisto, zato je bilo treba sistemu omogočiti uravnavanje čistosti in jakosti biopolja. Pri prvem generatorju z uravnavanjem lastnosti smo opazili pojav še enega polja v običajnem polju v obliki krogle. To polje smo imenovali »kodno jedro« in je imelo obliko peščene ure. Sprva je bilo kodno jedro majhno in preprosto, tako da smo lahko njegovo obliko narisali na zid. Z radiestezijsko metodo smo merili auro okoli njega, označili točke, ter jih povezali v krivuljo. Oblika prvega kodnega jedra je prikazana na sliki 2, pod zaporedno številko 1.

Slika 2: Razvoj strukture kodnega jedra pri generatorjih biopolja

S sodelavci smo še naprej izpopolnjevali generatorje biopolja. Novejši so imeli večji razpon uravnavanja čistosti in jakosti polja. Ko je postajalo polje še čistejše, se je struktura kodnega jedra spreminjala, ni pa se spreminjala njegova zunanja oblika. Ves čas je ohranilo prostorsko obliko osmice.

Ko smo izdelali še boljše generatorje, smo opazili, da se povečuje tudi velikost kodnega jedra. Tisto pod številko 2 smo morali risati že na steno hiše, kodno jedro pod številko 3 pa je že presegalo velikost stolpnice. In kaj zdaj, kako bomo vedeli, kakšno strukturo imajo še večja jedra?

Rešitev je prišla kar sama. Ko sem pri strankah opravljaj radiestezijske meritve, sem imel s seboj generator, in da ne bi kvaril izidov meritev, sem ga zavil v kovinsko mrežo ter ga tako izklopil. Generatorjev biopolja s kodnim jedrom pa se s kovinsko mrežo ni dalo izklopiti. Poskušal sem na vse načine, z magneti, s kovinskimi predmeti, z zapiranjem v kovinske zaboje. Nisem uspel, dokler se nisem spomnil slike generatorjevega kodnega jedra. Izkazalo se je, da dvodimenzionalna slika kodnega jedra, pomanjšana na velikost izdelka, iz katerega izhaja, izklopi njegovo delovanje, če se izdelek položi na to sliko.

S preskušanjem smo ugotovili, da izklop generatorja omogoči le pravilno narisana slika njegovega kodnega jedra. Če se generator položi na sliko kodnega jedra prejšnje generacije, ta slika ne izklopi naprave; naprave tudi ni mogoče izklopiti, če je slika narisana narobe. Generator je vedno v najožjem delu kodnega jedra, kodno jedro pa vedno stoji pokonci, ne glede na to, kako je generator obrnjen. Njegovo polje se širi zgoraj, v nebo in pod njim, v tla. Najožji del slike je vedno v isti ravnini z generatorjem.

Ob vseh teh ugotovitvah pozneje ni bilo težko narisati kodnih jeder novejših generatorjev. Pod številko 5 je na primer kodno jedro *entostata*, naprave, ki smo jo postavili v občini Tolmin, in deluje v premeru 25 kilometrov. Velikost kodnega jedra *entostata* je bilo treba izmeriti iz avtomobila, tako da smo peljali od začetka do konca polja. Drugo se je dalo narisati z metodo intuitivnega risanja.

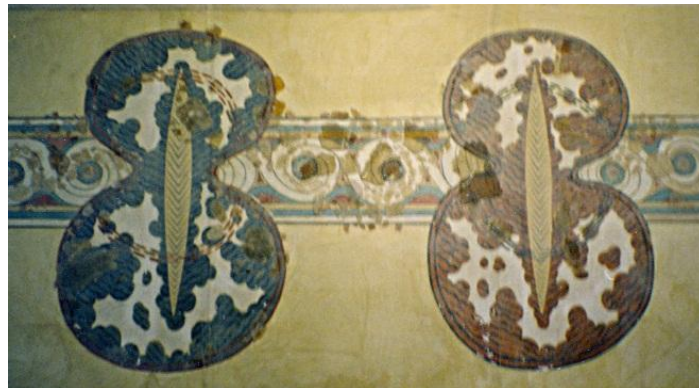
Edino tako je mogoče narisati kodno jedro naprave s tako velikim poljem. *Entostat* ima ravno dovolj veliko energijsko polje. Spodnji del polja sega v Zemljo do globine okrog 60 kilometrov, ravno toliko je debela trdna Zemljina skorja, torej ima polje v kamninah. Še nižje je Zemljin plašč, ki je v tekočem agregatnem stanju. Zgornji del njegovega polja je visok okrog 50 kilometrov, sega v troposfero in stratosfero, v tisti del ozračja, kjer nastaja vreme.

Kaj nam pripovedujejo kodna jedra v Knososu

Marca 2011 je bil na Japonskem silovit potres, ki je močno poškodoval jedrsko elektrarno v Fukušimi. Oblak z radioaktivnimi delci je prišel k nam 26. marca istega leta. Fiziki so komaj izmerili povečane vrednosti ionizirajočega sevanja, vendar so bile motnje v biopolju nad Slovenijo veliko večje od komaj zaznavnih. V začetku aprila 2011 sem izmeril vrednosti okrog 200 odstotkov škodljivega sevanja iz prispelega oblaka. Taka jakost sevanja je prevelika, vendar je to trajalo le do 9. aprila. Ljudem bi tako sevanje škodovalo le tedaj, če bi trajalo več kot pol leta. Škode torej ni povzročilo, vendar je poučno, Japonska je zelo daleč. Kaj bi bilo, če bi se takšna nesreča zgodila v naši elektrarni v Krškem, kam bi preselili vse Slovence?

S sodelavci smo razmišljali, ali je kakšna teoretična rešitev, in smo se domislili. Ionizirajoče sevanje povzroča motnje v informacijskem polju človekovih celic, zaradi tega nastanejo poškodbe in bolezni. Če bi hoteli to preprečiti bi morali narediti polje, ki bi imelo zelo čiste informacije in bi tako zavarovalo celice pred nastankom motenj. Proti koncu leta 2011 nam je uspelo narediti generator, ki smo ga imenovali *fraktal*. V svojem biopolju je imel vgrajeno funkcijo uravnavanja čistosti, jakosti in gostote informacije.

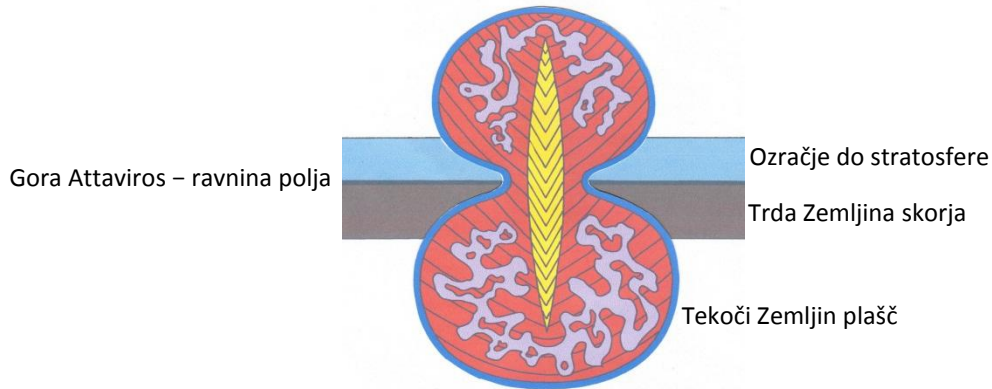
Naprava ima natančno take lastnosti, kot smo jih načrtovali, vendar takrat še nisem vedel, ali res učinkuje ob jedrskem sevanju, saj ni bilo ustreznega poligona za preskušanje, je pa zelo zanimivo kodno jedro naprave. To prikazuje slika 2, pod številko 6. Samo ta slika izklopi generator, torej je narisana prav. In v čem je posebnost? Na sliki 3 objavljamo stenske slike, ki so narisane na steni kraljeve rezidence v minojski palači v Knososu na Kreti.

Slika 3: Nekaj metrov visoke stenske risbe, ki so jih našli v Knososu – minojska kultura, starost okrog 3450 let

Ko smo želeli izdelati generator biopolja za zavarovanje ljudi pred **ionizirajočim** sevanjem, smo dobili enako kodno jedro kot tisto, ki je narisano v Knososu. Slika iz Knososa tudi izklopi našo napravo. Kaj to pomeni? Kaj je dal narisati kralj na steno svoje rezidence? Na srečo nam o tem poroča Homer v svoji pesnitvi *Iliada*, v kateri opisuje te risbe kot »sedem zaščit iz volovske kože«. Na steni je namreč narisanih več slik zaporedoma v vrsti, po Homerju sedem. Naš pregled velikih energijskih polj na grških otokih torej ni popoln, lahko bi iskali naprej. Nekdo je Homerju povedal, da pomenijo te slike zaščito – to si je zapomnil in zapisal. Notranja struktura slike pa res spominja na volovsko kožo. Tako smo razvozlali, kaj pomenijo risbe na steni v Knososu. Kaj pa pomeni trak, ki v ozadju povezuje obe risbi?

Najboljše je, da pogledamo kodno jedro velikega energijskega polja na Rodosu. Na sliki 4 je narisano v pravem sorazmerju, predstavljati pa si ga moramo tridimenzionalno. Na najožjem delu ima premer 90 kilometrov. Njegovo središče je na vrhu gore Attaviros, tam, kjer so ruševine minojske palače. Lahko si mislimo, da so vedeli, kam so postavili svojo palačo, potem so razumeli tudi slike v vladni palači v Knososu. Tudi na našo sliko bomo narisali trak v ozadju. Najprej narišemo vodoravno črto v najožjem delu kodnega jedra. To je samo ravnina, od koder izhaja polje. Spodnja ploskev, pobarvana rjavo, ponazarja trdni del Zemljine skorje, vse narisano v pravem merilu, ki sega do globine šestdesetih kilometrov. Zgornja, modra ploskev predstavlja višino ozračja do stratosfere. Dobili smo sliko, ki je precej podobna tistim na steni palače v Knososu.

Slika 4: Kodno jedro velikega energijskega polja na Rodosu

Zgornji del polja na Rodosu sega do višine okrog 190 kilometrov, spodnji del pa do globine 225 kilometrov, torej globoko v tekoči del Zemljinega plašča. Na območju kodnega jedra se zmanjšuje entropija v biopolju. Ali morda vemo, kaj se zgodi, če zmanjšujemo entropijo v biopolju globoko v magmo in v premeru okrog 280 kilometrov, kolikor je vanjo potopljeno kodno jedro? Kaj če tako veliko kodno jedro varuje območje pred potresi, kot nam kaže primer naselja Fiskardo na severu Kefalonije?

Na steni v Knososu pa je narisanih sedem kodnih jedr v vrsti, drugo za drugim. Pomeni, da so naredili sedem takih polj in jih nekako povezali v baterijo, to jasno kaže povezovalni trak med njimi. Ali morda vemo kako taka instalacija vpliva na razmere v regiji? Za minojsko kulturo je bil to pomemben projekt, zato je dal vladar vse to narisati na steno v svoji rezidenci.

Solarna nevihta

Moja zaskrbljenost, kje najti poligon za preskušanje najnovejšega izdelka za zaščito pred radioaktivnimi delci, je bila odveč. V nedeljo, 22. 1. 2012 se je začela na soncu najhujša sončna nevihta od leta 2005. Največji sunek radioaktivnih delcev je prišel na Zemljo v torek, 24. 1. 2012. Večino delcev je odklonila Zemljina magnetosfera, nekaj pa jih je prodrlo skozi, na površje našega planeta.

Takoj sem začel preskušati izdelke v teh skrajnih razmerah. V energijskem polju *entostata* se je povečala entropija do stopnje 70 odstotkov škodljivega sevanja. Njegovo energijsko polje pa se je skrčilo na premer 12 kilometrov. Bil sem prijetno presenečen, kajti pri običajnih generatorjih biopolja se njihovo polje sesuje takoj, ko se poveča entropija do stopnje, ko nastane škodljivo sevanje. *Entostat* je toliko stabilen, da je ohranil polje tudi ob povečani entropiji.

Pri generatorju biopolja *fraktal*, ki deluje v premeru 300 metrov, se energijsko polje ni skrčilo, vendar se je v njem povečala entropija do stopnje 30 odstotkov škodljivega sevanja. Fraktal ima še bolj kakovostno polje.

Najboljši izidi pa so bili pri *zlati elipsi*, ki je bila ulita v energijskem polju *fraktala*. Njeno energijsko polje je transformiralo celotni sunek radioaktivnih delcev sončne nevihte, brez kakršnih koli sprememb. Šele ta izdelek je bil sposoben povsem zavarovati informacijsko polje celic pred motnjami.

V tistem trenutku žal nisem mogel biti na območjih velikih energijskih polj v Grčiji in na Cipru. Kdor pozna radiestezijo, pa ve, da je mogoče izmeriti energijsko stanje območja tudi na daljavo. To ni bilo težko, ker se vseh lokacij energijskih polj zelo natančno spominjam. Meritve so pokazale, da se nobeno omenjeno energijsko polje zaradi učinkovanja solarne nevihte ni spremenilo, kar pomeni, da so vsa polja uspešno zavarovala ljudi pred tem skrajnim sunkom.

Kakšno je bilo energijsko stanje polja na vseh drugih območjih po našem planetu? Povsod je močno narasla entropija v biopolju do stopnje okrog 800 odstotkov škodljivega sevanja. To je malo več kot lahko izmerimo pod žicami najmočnejših, 420-kilovoltnih daljnovodov. Še dobro, da so trajale motnje zaradi solarne nevihte le dva dneva. Fiziki opozarjajo, da se bo delovanje sonca stopnjevalo do leta 2014.

Pravijo sicer, da takšna solarna nevihta ljudem ne škoduje, vendar to ni povsem res. Škoda sicer ni velika, ker traja le kratek čas, vendar ni zanemarljiva. Lahko se pojavljajo nespečnost, glavoboli, živčnost in razdražljivost, zmanjšanje zbranosti, pomanjkanje energije, tudi prezgodnji porodi. Ljudje v takih razmerah niso najzanesljivejši vozniki.

Zakaj so zgradili minojsko palačo na vrhu gore Attaviros

Kaj se zgodi, če zmanjšujemo entropijo v biopolju ozračja do stratosfere pa že vemo. Po štiriletnem opazovanju v občini Tolmin lahko sklenemo, da tako polje preprečuje skrajno vremenske pojave. Od leta 2008, ko smo polje aktivirali, do tega trenutka, ko pišem članek, januarja 2012, še ni bilo nobene ujme. Polje deluje torej na tisti del vremena, ki ga nihče ne mara. Če bi naredili referendum, gotovo nihče ne bi obkrožil, da si želi skrajnih vremenskih pojavov.

Kaj pa če bi hoteli narediti dež? Pri tem bi gotovo nastale težave, najprej ob odločanju. Nekomu bi dež ustrezal, drugemu ne. Kdo naj o tem odloča? Vprašanja »izdelave« dežja ne moremo rešiti tako elegantno kakor v gorovju Troodos na Cipru. Ali so vsaj teoretične podlage za izpeljavo takega projekta? Izkaže se, da bi bilo to uresničljivo, če bi v kodnem jedru povečali entropijo do stopnje, na kateri nastaja dež. To bi bilo težko, saj se kodno jedro sesuje, če mu povečujemo entropijo. Vendar, če bi naredili takega z dovolj veliko stabilnostjo, bi šlo, vendar bi nastala nova težava. V takem kodnem jedru bi sočasno povečevali entropijo tudi v spodnjem delu, torej v magmi, to pa gotovo ne bi bilo dobro. Prav tako bi škodovalo ljudem, če bi živeli na območju s povečano entropijo.

Kaj če bi kodno jedro malo preoblikovali? Videli smo, da se lahko izklopi. Uspelo nam je tudi zelo sploščiti njegovo obliko, čeprav to nima smisla, pa vendarle, izkaže se, da ga lahko preoblikujemo. Verjamem, da je mogoče izdelati tudi rešitev, pri kateri bi izklopili samo spodnji del kodnega jedra, tako da bi učinkoval le zgornji, v njem pa bi povečali entropijo.

Če bi tako predelano napravo postavili na najvišji hrib, bi ljudje tako in tako živeli nižje, zato jim povečana entropija v zgornjem delu kodnega jedra ne bi škodovala. Pod temi pogoji pa bi lahko sprožili dež. Morda je to razlog, zakaj so Minojci postavili palačo prav na vrhu najvišje gore. Njihovo obsežno znanje o biopolju jim je omogočalo uresničitev takega projekta. Vsega tega mi ne znamo narediti, vendar samo zato še ne moremo sklepati, da je mogoče le to, kar znamo narediti sami.

Kako in kdo je naredil velika energijska polja

Nekatera od energijskih polj v Grčiji bi bila lahko povsem naravnega izvora, to ni izključeno. Naravna energijska polja z uravnavanjem jakosti in čistosti biopolja ter lastnosti informacije v njem obstajajo, vendar imajo največja med njimi premer le nekaj sto metrov. Glede na velikost velikih energijskih polj na grških otokih pa sklepam, da so narejena umetno.

Kako lahko naredimo tako velika energijska polja? S preskusi sem ugotovil, da se naravna geomantična točka močno poveča, če postavimo v njeno središče generator biopolja. V središčih energijskih polj, ki so postavljena na pomembna arheološka najdišča, pa ni bilo opaziti nobenih generatorjev biopolja. Seveda ne, če opazujemo z našimi očmi. Generatorji biopolja so lahko nam in arheologom zelo dobro skriti, lahko gledamo vanje, pa jih ne vidimo.

Omenili smo že, da je mogoče izdelati trajne zapise informacij prek tekoče faze snovi. Generator biopolja bi lahko naredili z ulivanjem velikih betonskih blokov, ki so videti kot kamniti. Take bloke bi morali uliti v uravnoteženem energijskem polju, lahko v naravnem ali umetno narejenem.

Tehnologijo izdelave uravnoteženega biopolja sem opazil na bosanskih piramidah v Visokem. Piramida sonca ima enake energijske lastnosti kakor velika energijska polja na grških otokih, le da je njeno polje omejeno le na območje piramide. Odkrili so, da je celo pobočje piramide prekrito s približno meter debelo plastjo, ki je videti kakor kamen. Ko so naredili podrobnejšo analizo, so ugotovili, da je to beton. V njem je energijsko polje, ki daje enako lastnost vsej piramidi. V predelih pod piramido so našli velike balvane, za katere so ugotovili, da so iz keramike. Tudi ti balvani imajo uravnoteženo energijsko polje, kar kaže, da so bili narejeni z enako tehnologijo. Zelo nenavadno, saj so ti materiali stari okoli deset tisoč let.

Ulivanje materialov v biopolju zaradi kopiranja njegovih informacij v strukturo snovi so poznali že dolgo pred minojsko kulturo. V arheološke ostanke na grških otokih bi bili lahko vgrajeni taki bloki in jih niti ne bi opazili, misleč, da gre za temeljne kamne. Če pa tak blok postavimo na naravno geomantično točko, se njegov premer učinkovanja močno poveča.

Pri izdelavi takih materialov nastane remanenca. Remanenca je obstoj fizikalne veličine v sistemu dolgo časa. Pri magnetih se lahko remanenca obdrži več milijonov let. Lahko bi rekli, da so na grških otokih remanentna biopolja.

Na Samosu, Chiosu in na Itaki ta polja ne pokrivajo več celotnih otokov. Morda se v strukturi umetnega kamna v tisočletjih pojavljajo majhne spremembe, zaradi česar njihova biopolja počasi slabijo in se zmanjšujejo.

Kaj je s poljem na Cipru? Tam v središču polja ni arheološke zgradbe, zato menim, da se polje širi okrog kakšnega predmeta, na primer okrog ikone, ki jo hranijo v samostanu.

Namesto odgovora, kdo je naredil velika energijska polja, se poraja še več vprašanj. Ker so Minojci ta polja zelo dobro poznali, se lahko vprašamo, zakaj na Kreti ni bilo mogoče najti nobenega velikega energijskega polja. Vse minojske palače razen ene so bile zgrajene na precej manjših energijskih poljih, saj imajo premer le nekaj sto metrov. Palača Zakros na skrajnem vzhodu Krete pa je bila zgrajena celo na običajnem zemljišču, vendar je bila zavarovana z generatorjem biopolja, ki je dandanes v arheološkem muzeju v Heraklionu. Generator ima obliko vrča in je izredno kakovostna naprava s premerom učinkovanja okoli sto metrov.

Vprašanje je, zakaj so se odločili za takšno zaščito in ne na primer za remanentno energijsko polje. Ali so Minojci naredili ali le podedovali že narejena energijska polja in jih začeli raziskovati? Ali so bila narejena šele po zatonu minojske kulture na Kreti? Vse to je težko ugotavljati, saj biopolje nima časovnih opornih točk.

V stari Grčiji mrgoli arheoloških in energijskih dokazov o tedanjem poznavanju biopolja. Svečeniki so varovali svoje znanje v zaprtem krogu in so ga uporabljali za svoj vpliv na tedanjo družbo. Vse znanje so hranili v umu, očitno ga niso dovolili zapisati, saj o tem ni najdenih nobenih pisnih sporočil.

ČEMU VELIKA ENERGIJSKA POLJA?

Stari narodi so poznali Zemljina uravnotežena polja. Prav zato so bila ta najprej poseljena. Povsod v antični Grčiji, kjer so bile zgrajene vladne palače, arene, olimpijska prizorišča, svetišča, bolnišnice, preročišča, povsod, brez izjeme, vse še danes stoji na uravnoteženih poljih. Z življenjem v teh poljih je bilo omogočeno ohranjanje stika s seboj, z lastno duhovno bitjo in s tem upoštevati duhovne zakone, ki omogočajo uravnoteženo življenje. Takšno ravnanje onemogoča kaos in ne povzroča njegovega nastajanja, to pa posledično pomeni ugodnejše življenjske razmere.

Z izdelavo velikih energijskih polj pa se lahko zagotovijo ugodnejše življenjske razmere tisočem; to je že dobro preskušeno, saj na območju velikih energijskih polj na grških otokih živi na stotisoče ljudi že tri tisoč let. Prav na teh poljih so živeli grški filozofi in junaki. Lahko rečemo, da se je kultura antične Grčije razvila na uravnoteženih poljih. Na njihovi kulturi pa temelji naša zahodna civilizacija.

Z razvojem današnje tehnologije smo močno povečali gostoto elektromagnetnega sevanja v ozračju. V razvitem svetu narašča število obolenj, ki so povezana s slabitvijo imunskega sistema. S sodelavci smo se vprašali, kako lahko pomagamo. Po zgledu velikih energijskih polj iz antične Grčije smo izdelali napravo *entostat*, ki nevtralizira škodljive učinke elektromagnetnega sevanja na območju s premerom 25 kilometrov. V začetku leta 2008 smo jo aktivirali v občini Tolmin, o tem smo že pisali v 244. in 261. številki revije Aura.

Vsi doslej dostopni statistični podatki kažejo, da se je zelo povečalo število rojstev, izboljšalo se je zdravstveno stanje prebivalcev vseh starostnih skupin, ljudje so dlje časa živeli, delavci so manj obolevali, vozniki so povzročali manj prometnih nesreč. Opazovanja pa so potrdila, da nižja stopnja entropije v oblakih preprečuje nastajanje skrajnih vremenskih pojavov.

Danes se prebuja celoten planet in to podpira tudi človekovo prebujanje in s tem vrnitev k sebi. Prišel je čas, ko bo treba postaviti »človeka« v ospredje, zato se bo moral proces razvoja nadaljevati, tako da bomo popravili škodljive učinke naše usmeritve od »imeti« v nekaj boljšega – »biti«.

Franc Šturm